

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΒΒΑ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τό Σάββατον, 4ην / 17ην Μαρτίου 2018, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, εἰς τήν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἱεράν Μονήν, τήν κειμένην εἰς τήν κοιλάδα τοῦ Ἰορδάνου εἰς τήν δυτικήν αὐτοῦ ὄχθην πλησίον τῆς Ἱεριχοῦς.

Ὁ Ἅγιος Γεράσιμος προσελθὼν εἰς τούς Ἁγίους Τόπους ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ Μικρᾶς Ἀσίας περί τά μέσα τοῦ 5ου αἰῶνος, ἡσκήτευσεν εἰς διαφόρους Μονάς τῆς Παλαιστίνης, ἕως ὅτου ἵδρυσε ἰδίαν Μονήν Λαύραν τοῦ Καλαμώνος, εἰς τήν ὁποίαν καθωδήγησεν χιλιάδας μοναχῶν εἰς τό Ὀρθόδοξον δόγμα τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνος τῶν ἐν Χριστῷ δύο φύσεων ἐν τῇ μιᾷ ὑποστάσει Αὐτοῦ.

Εἰς τήν ἱεράν ταύτην πανήγυριν μετά τήν ἔνθερμον ὑποδοχήν τῶν Προσκόπων, προεξῆρξεν ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περεγιεσλάβ κ. Ἀλεξάνδρου τῆς Οὐκρανίας, των Σεβασμιωτῶν Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Λύδης κ. Δημητρίου, Πέλλης κ. Φιλουμένου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, συμπροσευχομένου τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας κ. Νικολάου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος καί ἄλλων ὡς τοῦ ἡγουμένου ἐν Φῃς Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου καί τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Ποιμένων/ Μπεϊτσαχοῦρ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου καί ἐντοπίων Πρεσβυτέρων, ὡς τοῦ π. Ἦσσα Μοῦσλεχ καί τοῦ π. Γεωργίου Μπανούρα, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ διακόνου π. Ἀναστασίου, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καί τοῦ ἱεροψάλτου Δημητρίου ἑλληνιστί, ἀραβιστί, ρωσιστί καί ρουμανιστί καί μετέχοντος πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος προσκυνητῶν ,προερχομένων ἐκ διαφόρων χωρῶν.

Πρός τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

“Τήν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διανύσας πρὸς νοητῆς θεωρίας ἀνελήλυθας ὕψος καί θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ ἐμφάσεις ὑπεδέξω καθαρὰς· διὰ τοῦτο θεοφόρε σε εὐσεβῶς τιμῶμεν καί βοῶμεν· Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι Χριστῷ· Δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Ὁ πλοῦτος τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἐρημικῷ

τούτῳ τόπῳ τοῦ κηρύγματος τῆς μετανοίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ, ἵνα τιμήσωμεν εὐχαριστιακῶς καί δοξολογικῶς τὴν σεπτὴν μνήμην τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν καί θεόφρονος Γερασίμου, τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ περιχώρῳ ἐν ἀσκήσει διαλάμπαντος.

Ὁ Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος ἀκούσας εἰς τοὺς ψαλμικοὺς λόγους: «ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καί ἠϋλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ», (Ψαλμ. 54,8) ἐγκατέλιπε τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πατρίδα, τὴν Λυκίαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἔνθα τὴν μοναχικὴν κατάρθωσε πολιτείαν καί πλείστους ἀγῶνας κατὰ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας ἐνδείξας καί προσῆλθεν ἐν τῇ περὶ τὸν Ἰορδάνην ἐρήμῳ μετερχόμενος τὸν ἀναχωρητικὸν βίον, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Κύριλλος Σκυθοπολίτης ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ «Βίοι Ἀγίων».

Καθὼς ἡ διψασμένη ἔλαφος τρέχει μέ πόθον πολὺν εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, κατὰ παρόμοιον τρόπον ἡ ψυχὴ τοῦ ὁσίου Γερασίμου ἐπεθυμοῦσε σφοδρῶς τὸν μόνον ζῶντα θεόν, ὡς λέγει ὁ Δαυΐδ· ἐδίψησε ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν θεόν τὸν ζῶντα· πότε ἤξω καί ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ»; (Ψαλμ 42,3). Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος κατανοήσας τὴν ἀξίαν τῆς ψυχῆς, κατεφρόνησε τῶν ἐπιγείων θησαυρῶν ὑπὲρ τῶν ἐπουρανίων καί ἀφθάρτων ἀγαθῶν, δηλονότι τῆς δικαιοσύνης καί τῆς θεωρίας τῆς δόξης τοῦ θεοῦ κατὰ τὸ Δαυϊτικὸν λόγιον: «ἐγὼ δέ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ Σου [θεέ μου] χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι μοι τὴν δόξαν Σου», (Ψαλμ. 16, 15).

Καί ἀναλυτικώτερον ἐγὼ θά ἐργασθῶ τὴν ἀρετὴν καί μέ αὐτὴν θά ἴδω μέ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου τὸ πρόσωπόν Σου [θεέ μου], θά χορτάσῃ δέ ἡ ψυχὴ μου, ὅταν βλέπῃ τὴν δόξαν, τὴν λάμπιν τοῦ προσώπου σου. «Μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν θεόν ὁψονται», (Ματθ. 5,9) λέγει ὁ Κύριος.

Ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ, δηλαδή ὁ ἀγὼν τοῦ Χριστιανοῦ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἔνωσίν του μέ τὸν θεόν ἢ μᾶλλον διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν δωρεάν τοῦ φωτισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι ὁ ἀπόλυτος σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ μυστικὸν Σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ κόσμῳ. «Εγὼ εἰμί τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12), λέγει Κύριος.

Αὐτό τοῦτο τὸ «φῶς τῆς ζωῆς», δηλαδή τῆς ἀληθινῆς καί αἰωνίου ζωῆς ἀπέκτησε καί ὁ Πατὴρ ἡμῶν Ὁσίου Γεράσιμος διὰ τῆς τελείας ἀπαρνήσεως τῆς κοσμικῆς ζωῆς τοῦ αἰῶνος τούτου ἀφ' ἑνός καί τῆς ἀναχωρήσεώς του εἰς τὴν ἔρημον ἀφ' ἑτέρου. Ἐπραξε δέ τοῦτο ἀκολουθῶν εἰς τὰ ἴχνη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, τῶν Ἀποστόλων, τῶν πνευματοφόρων Πατέρων Ἀπολογητῶν, τῶν Μαρτύρων, Ἀθλητῶν καί Ὁμολογητῶν τῶν συγχρόνων αὐτοῦ πολιτῶν τῆς ἐρήμου τῆς Ἰουδαίας καί τῆς περὶ τὸν Ἰορδάνην ποταμόν.

Οἱ ἐν Χριστῷ πολῖται τῆς ἐρήμου, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, δέν εἶναι ἄλλοι ἀπὸ τοὺς πολίτας τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ ζῶντος, (Εβρ. 12, 22), τοὔτέστιν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐπουρανίου Ἱερουσαλὴμ, ἔνθα οἱ Ἄγγελοι μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων πανηγυρίζουν καί σκορποῦν χαρὰν καί εὐφροσύνην.

Εἰς αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν Ἐκκλησίαν, δηλονότι τὴν σύναξιν καί κοινωνίαν τῶν ἐκλεκτῶν καί προσφιλῶν τέκνων τοῦ θεοῦ πού ἔχουν καταγραφῇ πολῖται εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἔχομεν προσέλθει καί ἡμεῖς οἱ ἐπώνυμοι τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ. Ἐχομεν προσέλθει καί εἰς τὸν θεόν διὰ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος θεοῦ Λόγου καί Μονογενοῦς Αὐτοῦ Υἱοῦ Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος θεὸς Πατὴρ εἶναι

κριτής ὧν. Ἐχομεν προσέτι, πλησιάσει καί εἰς τά πνεύματα τῶν δικαίων πού ἔχουν γίνει τέλειοι, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: «προσεληλύθατε Σιών ὅρει καί πόλει θεοῦ ζῶντος Ἱερουσαλήμ ἐπουρανία καί μυριάσιν ἀγγέλων πανηγύρει καί Ἐκκλησία πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, καί κριτῇ θεῷ πάντων καί πνεύματι δικαίων τετελειωμένων», (Ἑβρ. 12, 22-23).

Ἰδού λοιπόν διά τί ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας ἀναφωνεῖ «Κύριε ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων σου, πᾶσα ἡ κτίσις ἐορτάζει, οἱ οὐρανοί ἀγάλλονται σύν τοῖς Ἀγγέλοις καί ἡ γῆ εὐφραίνεται σύν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν ἐλέησον ἡμᾶς».

Ὦντως ἀγαπητοί μου, οἱ οὐρανοί ἀγάλλονται καί ἡ γῆ εὐφραίνεται σήμερον ἐπὶ τῇ ἐορτίῳ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου καί θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου τοῦ Ὑορδανίτου, τοῦ τήν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διανύσαντος καί πρός τό ὕψος τῆς νοητῆς θεωρίας τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἀνελθόντος.

Εἰς τοῦτο, δηλαδή πρός τό ὕψος τῆς νοητῆς θεωρίας τῆς θείας δόξης» καλούμεθα καί ἡμεῖς ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὑπό τοῦ Ὁσίου Πατρός Γερασίμου καί μάλιστα κατὰ τό στάδιον τῆς ἁγίας καί μεγάλης νηστείας ὡς λέγει καί ὁ ὑμνωδός: «τῶν πάντων τά θηρία διά νηστείας ἀποκτείναντες, Χριστῷ δι' ἀπαθείας καί καθαρότητος ἐγγίσωμεν».

Τοῦτο δέ σημαίνει ὅτι ὁ Χριστός ἐγγύς ἡμῶν ἐστίν, δηλαδή ὁ Χριστός εἶναι πλησίον ἡμῶν καί μᾶς ἀναμένει νά τόν πλησιάσωμεν, ἀφ' οὗ καθαρίσωμεν ἑαυτούς διά τοῦ καιροῦ τῆς νηστείας, ἡ ὁποία εἶναι ἡ κατάργησις τῆς ἁμαρτίας καί ἡ συνήγορος τῆς μετανοίας. «ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ, ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ καί φεύξεται ἀφ' ὑμῶν· ἐγγίσατε τῷ θεῷ καί ἐγγιεῖ ὑμῖν. Καθαρίσατε χεῖρας οἱ ἁμαρτωλοί καί ἁγνίσате καρδίας δίψυχοι», (Ἰακ. 4, 7-8), παραγγέλλει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος.

Δεῦτε καί προσέλθωμεν Χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν, ἱκετεύοντες τήν τοῦ θεοῦ Μητέρα, τήν Ὑπερευλογημένην θεοτόκον καί Ἀειπάρθενον Μαρίαν καί παρακαλοῦντες τόν ὅσιον τοῦ θεοῦ Πατέρα ἡμῶν Γεράσιμον καί μετά τοῦ μελωδοῦ εἴπωμεν. «Σύν Ὁσίοις Ὅσιε, Γεράσιμε, Χριστῷ παριστάμενος, αὐτόν καθικέτευε ὑπέρ τῶν ἐκτελούντων τήν θείαν μνήμην σου». Ἀξίωσον δέ ἡμᾶς ἐγγίσαι καί τήν Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἀμήν. Ἐτη πολλά.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεία πέριξ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, μετά δ' αὐτήν ἐόρτιος εὐφρόσυτος νηστήσιμος τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]